Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

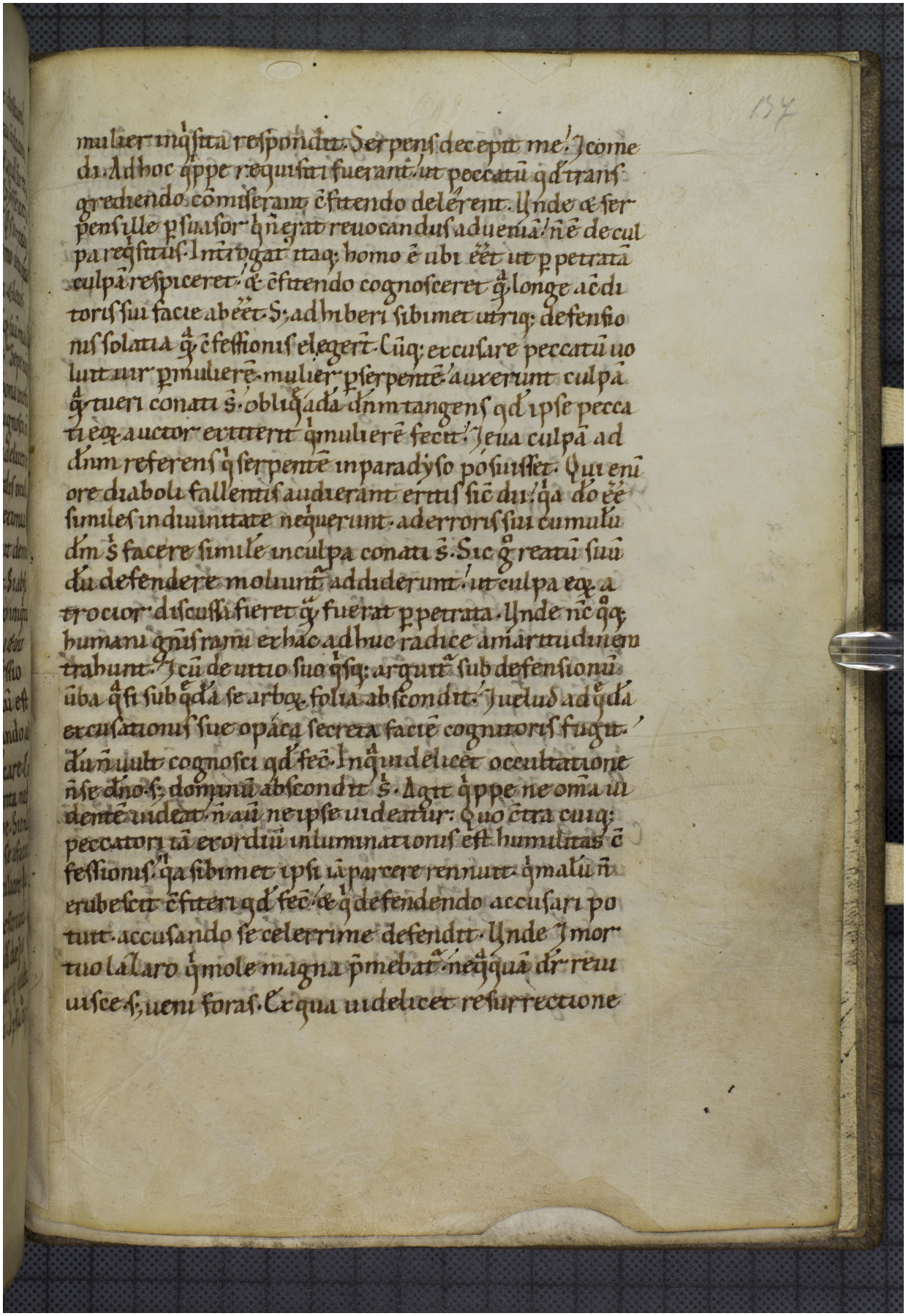

137

mulier inq̃sita respondit. Serpens decepit me. Jcome
di. Ad hoc q̃ppe requisiti fuerant. ut peccatũ qd transgrediendo cõmiserant cõfitendo delerent. Vnde et serpens ille psuasor hũ negat reuocandus ad uenia. nẽ de culpa req̃situs. Inuocat itaq; homo ẽ ubi eet ut ppetrata culpa respiceret. et cõfitendo cognosceret q̃ longe a cõditoris sui facie ab eet. Sed ad liberi sibimet utriq; defensionis solatia q̃ cõfessionis elegerẽt. Cũq; excusare peccatũ uolunt uir pmulierẽ. mulier pserpentẽ. auferunt culpa q̃ tueri conati s. obliq̃ ad dnm tangens qd ipse peccati eq̃ auctor extiterit q̃ mulierẽ fecit. Jeua culpa ad dnm referens q̃ serpentẽ in paradyso posuisset. Qui enim ore diaboli fallentis audierant ertus sic dicit. qa do ee similes in diuinitate nequerunt. ad erroris sui cumulu dm s facere simile in culpa conati s. Sic q̃ reatũ suũ diu defendere moliunt addiderunt. ut culpa eq̃ a trocior discussi fieret q̃ fuerat ppetrata. Vnde nc q̃q; humani q̃nis rami ex hac adhuc radice amaritudinem trahunt. Jcũ de uitio suo q̃sq; arguit sub defensionũ ũba q̃si sub q̃da se arboq̃ folia abscondit. Juelud ad q̃da excusationis sue opaca secreta facie cognitoris fugit. diu nũ uult cognosci qd fec. Inq̃ uidelicet occultatione ñ se dno s. dominũ abscondit s. Agit q̃ppe ne oma uidentẽ uideat. ñ aũ ne ipse uideatur. Quo ctra cuiq; peccatori tã et ordiũ inluminationis est humilitas cõfessionis. qa sibimet ipsi ũparcere renuit q̃ malũ ñ erubescit cõfiteri qd fec. et q̃ defendendo accusari potuit. accusando se celerrime defendit. Vnde Jmortuo lazaro q̃ mole magna pmebat. neq̃ quã dr reuuisce s. ueni foras. Ex qua uidelicet resurrectione